

teho namakacž budža, kotruž Lubosz wopokaze, a neje možno, so by temu tak bydž nedyrbjalo.

Tehodla je wschitko na tem ležane, so bychmy hebi tajku Lubosz twerdže do Wutrobny sapiskali, a hebi tu kamni ani wsacž ani wureczecž nedali. Pšchetož to je ta najwožebnischa Schtuka, wo kotruž so ton Nepscheczal najbolje prozjuje, so by nam tu Lubosz, kotruž Boh knam ma, s Wutrobny wsacž, a nas na to pšchinješ moč, so bychmy so nicžeho dobreho wor Boha nenadžijeli, ale jeho sa nascheho Nepscheczela mjeli. Dnž won tak welje dokonja, da je dobyt. Pšchetož schtu chze nas sastupicž, aby wobaracž, dnž my Boha subili smy?

Temu dyrbimy so my wobaracž. A dnž nam nasche Sswjedomnje a Rjechi tajki Troscht teje Luboszje Božej, kotruž won knam ma, rubicž chzedža; da dyrbimy so my hem na tu Stronu wobrocžicž, a ton krašny Sawdawč teje Luboszje do hwojeje Wutrobny wsacž, so Boh hwojemu Ssynnej wumretč dal je, jako my hjeschče Rjeschnizy bychmy. Tudy widžisch ty ždny, so Boh stym Rjeschnikami sje nemjeni, ale jich lubuje a jim pomhacž myšli.

Raj to je Troscht, kotruž my kajž smy. Pawot wuczi, se Ssmercžje Krystufowej a sjeho Čžerpenja mjecž a so jeho troschtowacž dyrbimy. Dnž nas nasche Rjechi wurudža, a nascha Wutroba sazwyflowacž chze, so nam Boh nadny neje, a nas nelubuje; da dyrbimy hebi my myšlicž a wedžicž, so Boh na nas

njewny neje, a so so jeho my tehodla bojecž netrebamy; ale so won nas lubuje, pšchetož won je sa nas hwojeho je nicžkeho narodženeho Ssyna do Ssmercžje dal. tehodla možemy so my jeho Nady a Pomozy wjeszje troschtowacž.

Haj, prajisch ty, wone je derje wjerno, Boh je hwojeho Ssyna samnje do Ssmercžje dal; ale kak husto smy so ja tajkeje Nady je hwojimi Rječami nedostojny sezinit? Tehodla hacž me runje Boh hwojeho Ssyna Ssmercžje dla predy lubowal je, da je won tolla njek moich Rječow dla sažo rosnjewany a moj Nepscheczal. Nje! krobhe niz, praji Pawot, nedaj so takim Myšlam sawesž, ale džerž so tudy teho Troschta: Krystus je sa tebe wumretč, jako ty Rjesčnik bjesche, to wopomni derje!

Pšchetož te Sstowa, dawaju nam kojdy Čžak, dnž nas Rječ s Božim Njewom a Schtraffu stroži, ton Troscht, so Krystus hewal nicžeho kiba Rjecha dla, a nikomu hacž Rjeschnikam Nepschemu wumretč je. Tehodla hacž ty runje snoweho do Rječow sapanwł a twoje Sswjedomnje wobczeziti a Boži Njew snoweho na so wubudžil smy, hacž runje ty do stawnych Rječow nesapanjesch ani pšchecžiwu twojemu Sswjedomnju necžinisch, da dyrbisch ty tolla to stajnje a pšchezo dacž wjerno bydž, so Krystus sa tebe jako Rjeschnika wumretč je, a dyrbisch ton Troscht twerdže džeržecž, so won na tebi tejšch Rjeschnikamamaka, (Hacž so ty runje stajnje w Pofuczi,